

Զ. ԱՃԵՄՅԱՆ

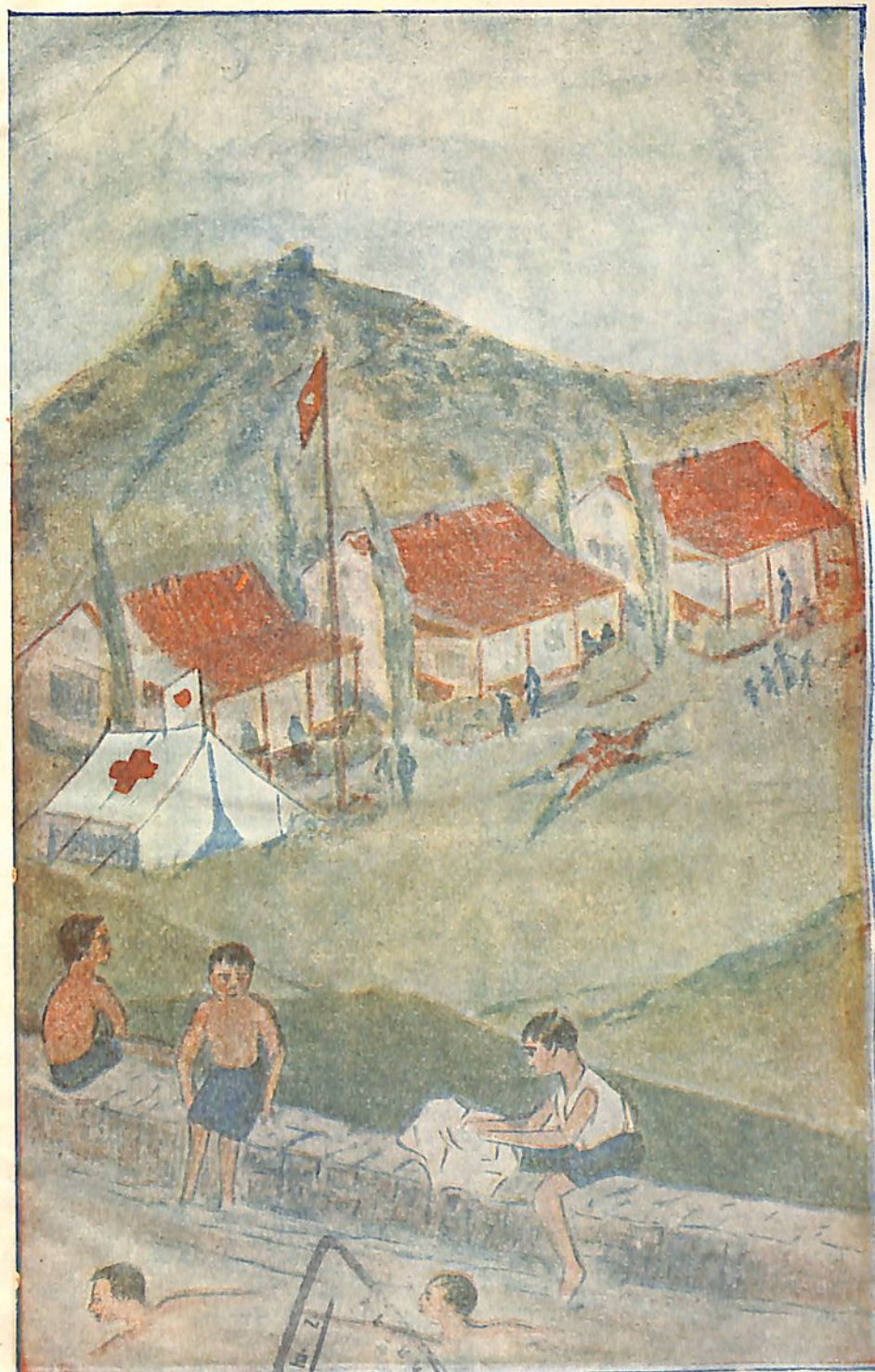
ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ

ԱՌԱՋԻՆ ԴԱՍԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ

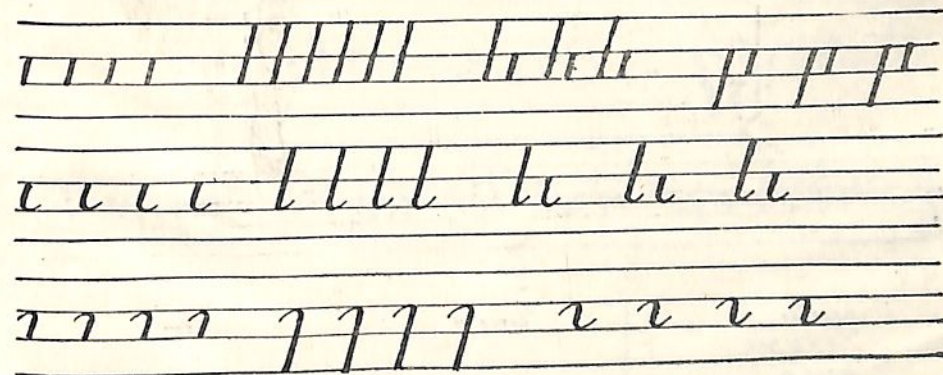
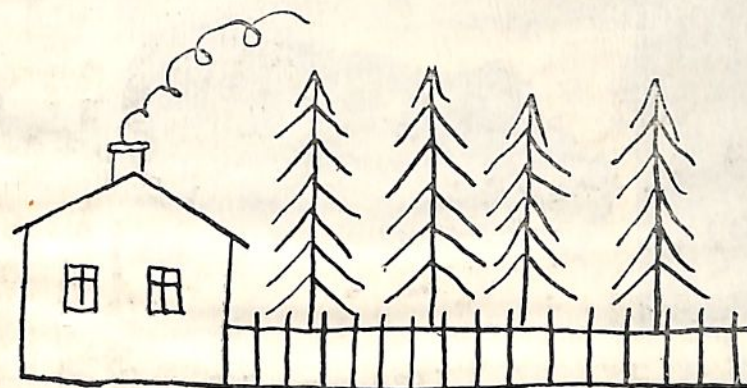
Հ. Ս. Խ. Հ. ՊԵՏՀՐԱՏ 1936

gny

11-2799394

շ ու ն

շ ու ն

շ ու ու ու ն ն ն շ ու ն

շ ու ն
ն ու ն

ն ու ն
ն ու ն

ն
2

ա շ ու ն ա

ա շ ու ն

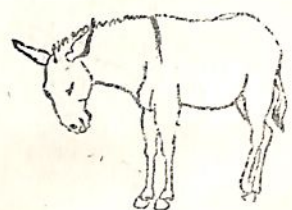
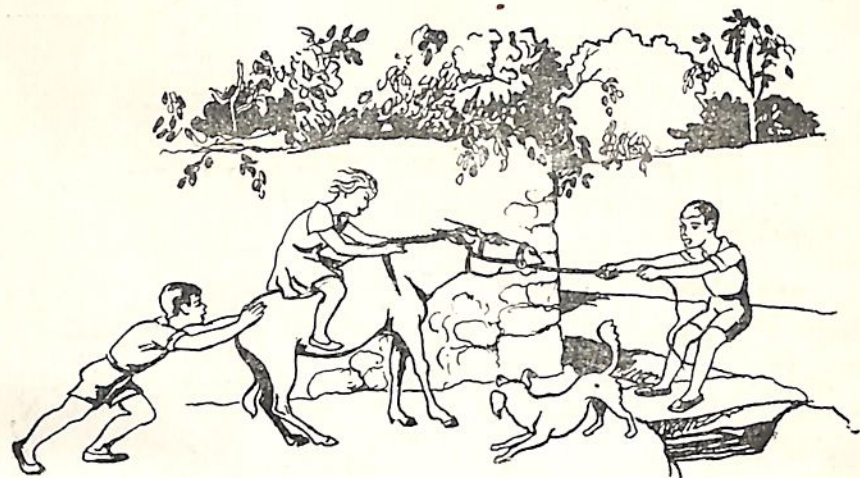
ա ա ա ա շ ու ն

ա շ ու ն ա շ ու ն ա ն ու շ ա ն ու շ

շ ու ն
ա շ ու ն

ն ու ն
ա ն ու ն

ն ու ն
ն ու ն

էշ է

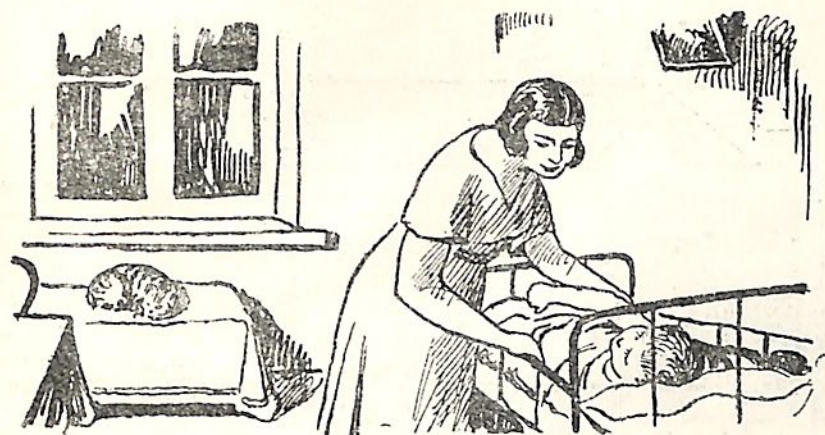
է շ

էշ ու շուն
շուն ու էշ

է լ է էշ է շուն է

անուշ
հուշ է

աշուն է
անուշ է

ուշ է

Նինա ուշ է
լ լ նա նա
նա նա ս ս ս
ուշ է Նինա

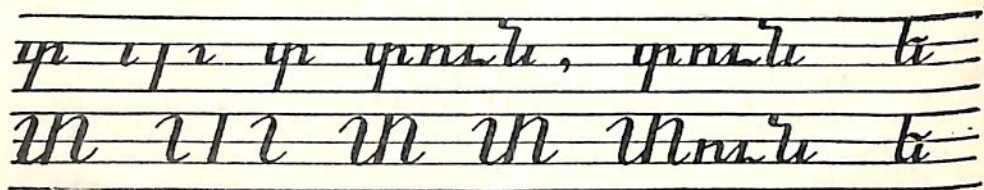
ս Ն լ լ Ն Նինա ուշ է
ուշ է Նինա

դռնի ք

ۛ ۛ ۛ

မှူးမဲ့ ငါ

Տուն է, էջ է, շուն է
Ուշ աշուն է

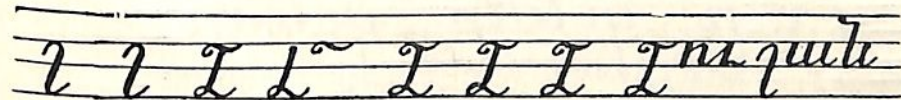
Հոռն
Հան

տո՛ւն
տա՛ն

၂၂၂၂

Զուշան քաք,
Նենան քանն ե
Մանն ե, Նենուշ,
Նենան քանն ե

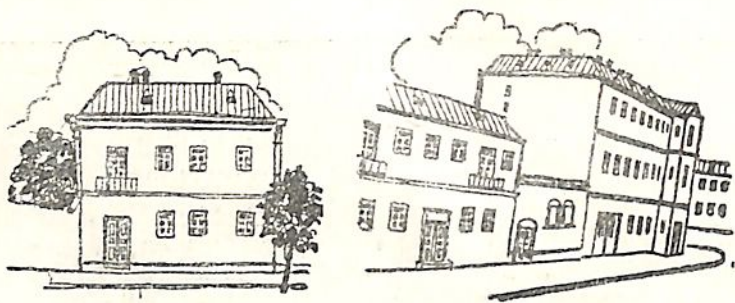

ИШШ
ЗШШ

2ШШ
2ПДШ

2047 6
112 6

Աննա
Աննան

փռն փնէր

փ ն ե ռ ռ

Նրա, ուր:

Մռն:

Նննա, ուր:

Մռն:

Շռշան, ուր:

Մռն:

ր ռ ր փնէր, փնէր

Նրա, ուր: Մռն:

ուր	տուր	տար	ր
տուր	տար	տատ	ր

Կապու

Կ

Կ ա փ ու

Կատու ու Աննան

— Նրա, կատու ուր է:

— Տանն է:

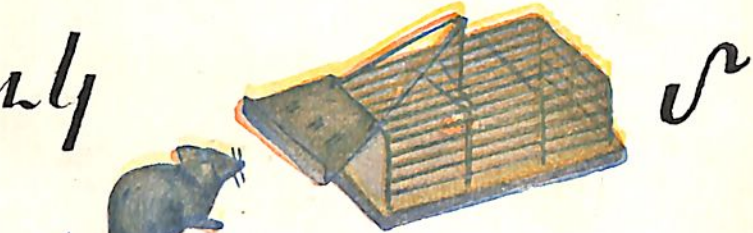
— Աննան ուր է:

— Տանն է:

Կատու ու Աննան տանն են:

Կ Կ Կ Կ Կ Կ Կապու:

Տոռկ

Տոռկ

Տոռկ ու կապրու
կապրու ու Տոռկ

Տոռկ, Տոռկ, Տոռկ:

Կար շատ մուկ,
կար մեկ կատու:
Կա մեկ մուկ,
կա մեկ կատու:

Տոռկ ու կապրու

Եմման Տոռկն է,

Արան կապրուն:

— Եմմա, կապրուն, կապրուն,
շուր արա, շուր

Տոռկ, Տոռկ, Տոռկ:

Ե Ե Ե Ե Եմմա, Եմմա:

Արան մուկն է, Եմման կատուն:

ւար

ւ

ւ ա ր

-Սար եմ նկարում,
դեռ, Սարեն, - ասում է
եմման:

-Մեռ, առ սար է,
առ քունն է, առ շունն է:

ւ ա սար Ս Ս Սարեն

սա

սար

սար

սեր

սեր

կեր

Արա

Արամ

ն, ն ն

ն

Մար, ն

Կար, ն

Սարեն ասում է..ն, ն:

Սարեն, Մարեն ու Կարեն
նոր շորեր ունեն: ո ո

նոր

շոր

շոր

որ

Կար

Մար

Մար

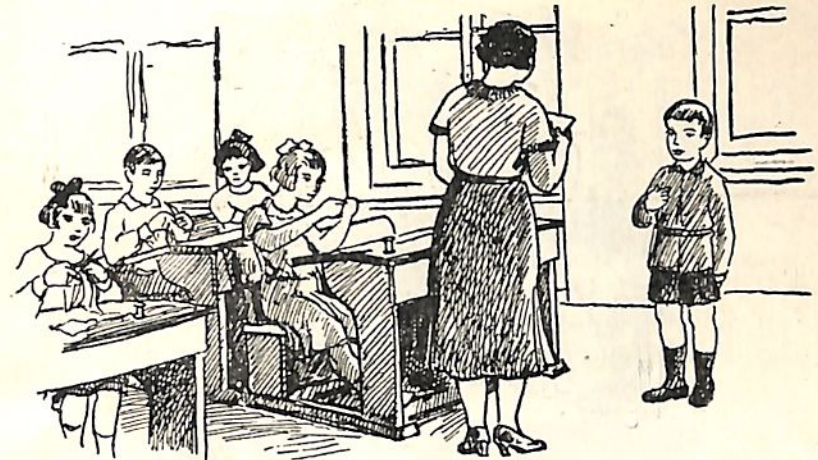
Սար

լոբ լ լ ո բ

Լենան արտ է նկարել:
Արտում լոբ կա:
Լենան նկարել է ու ներկել:
Նա շատ է նկարում,
ուլ է նկարել,
եշ եր, մուկ եր:
Նկարում է ու տանում տուն:

լ լ լ լոբ, լոբ, ուլ ուլ
լ լ լ լ Լենան նկարում է

յես

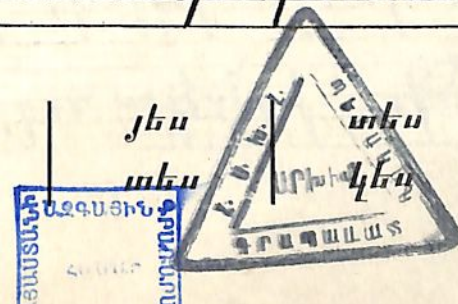
յ ե ս

յես կարոն եմ,
յես նոր եմ յեկել:

— Տես, կարո, սա Լենան է, սա ել Մարոն է:
Լենան ու Մարոն կար են անում:
Կարոն նայում է:
— Մարո, տուր յես ել կարեմ,—ասում է նա:

յ յես կարոն եմ:

ես յես տես ուլ լու

իւիկ

ի

ի լիկ

այ, ի՞նչ Կապի իւիկն է:

Ճատին իլիկ ունի:

Շուշիկ, արի տես:

ի լի ի լի ի լի իւիկ, իւիկ:

ի լի ի լի իւիկ, ուիկ, այ:

Մանարան մանարան

իլիկներ իլիկներ

Շատ են: Շուտ են մանուկ:

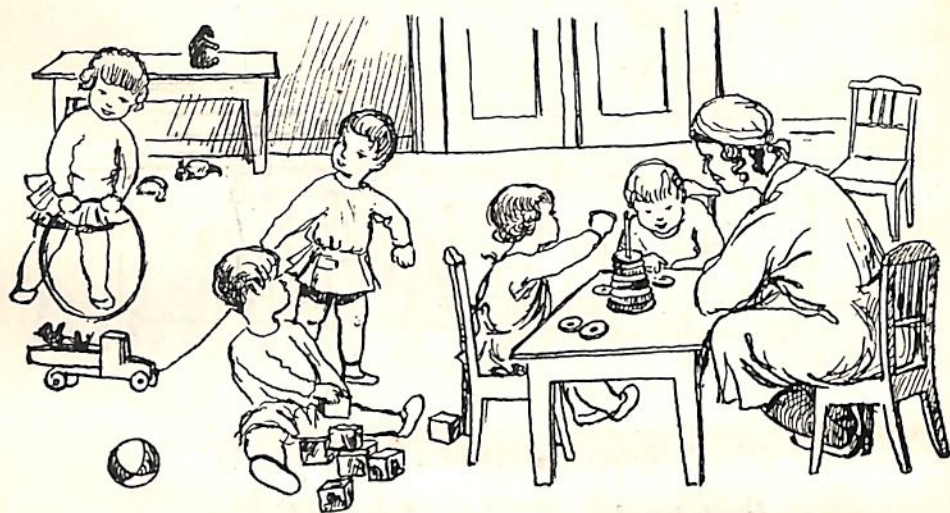
Տես, մի կին, յերկու կին, այս իմ մայրն է:

Արի, նունիկ, արի տես:

Արի, արի, Ուիկ, տես:

Ն Ն Նունիկ, Ո Ո Ուիկ:

- Մամա, հօգ:
- Մանարան
- Իսկ Լենան հօգ:
- Մսուր:

Յերան, տէս, Լենան, Եմման, Կիման ու Ալին
տուն են շինում:

Իսկ Մարոն ասում է.

— Նո-նո հ, Կարո:

Յ Յ Յ Յերան, տէս,
Լենան Մսուր և յեկեկ:

ընկեր

մանուշք

ը ն կ ե ը

Յես շատ եմ սիրում ընկեր Մանուշին:
Յես ամեն ոք ասում եմ նրան.

— Ընկեր Մանուշ, արի մեր տուն: Մեր տունը
մոտ է:

ը լ ը ը ընկեր մանուշք:
ը լ ը ընկեր մանուշ, արի:

ընկեր	տուն	շուն	սար
իմ ընկերը	մեր տունը	նրա շունը	սարը

Մաղ ղ

Մ ա ղ

Աղուն
 Աղունը մաղիր:
 Շողիկը մաղում է աղունը:
 Լուսիկը մաղում է աղունը:

դուկաս, աղունը քար: ղ ղ

մաղ	աղ	ող	տող
աղ	ող	տող	շող

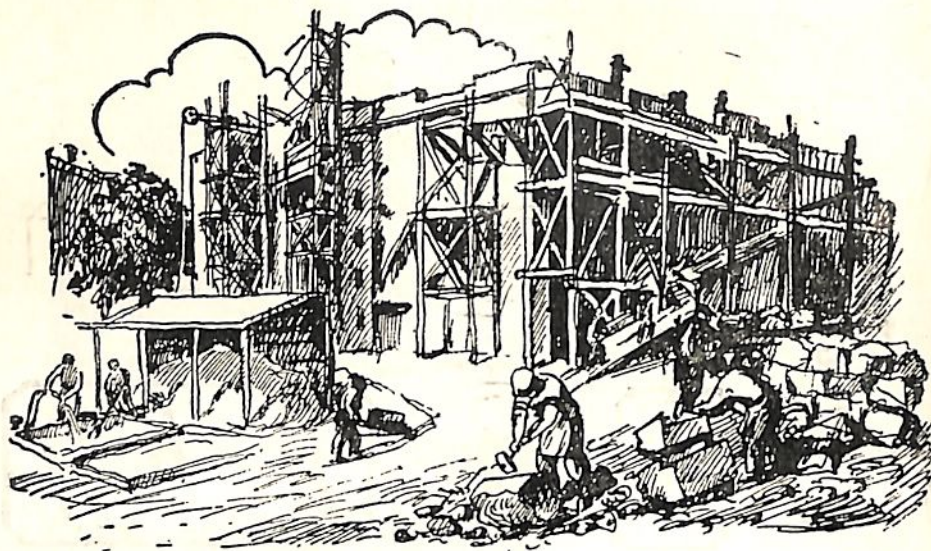
թել թ է լ

Թամարը թաշկինակ է
 կարում: Ասթիկն ասում է.

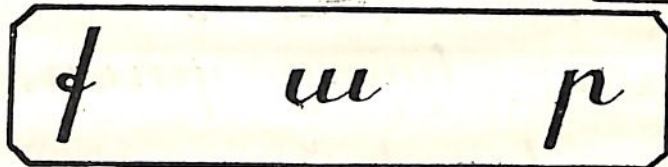
— Թամար, թել ու ասեղ
 քուր, կքոր քուր, յես
 էլ կարեմ:

թ թ թ թ Թամարն ու
 Ասթիկը կարում են:

կար	կարի	ուլթ	թուլթ
նկար	նկարի	թուլթ	թաթ

փար

Փար են տաշում քարտաշ Սաքոն ու շատերը:

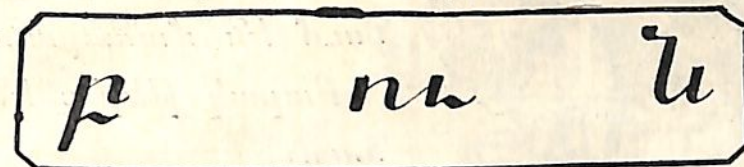
Շինում են կինո, թատրոն, 'ուսումնարան, սիրուն տներ, մաքուր թաղեր:

Փ փ ֆ ֆ: Քարտաշ Ասփոն
փար է փաշտւմ:

բուն

բ

Մ ե ը Բ ո ը ը

Մեր շան անունը Բոբ է:

Նա շատ սիրուն շուն է. մորթին կարմիր, թաթերը շեկ: Բոբը մեր բակում բուն ունի: Մենք ենք շինել, յես, Բաբկենը, Կիման ու Քնարիկը:

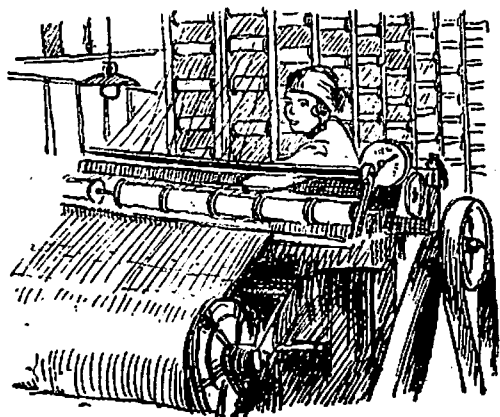
Մեղք է Բոբը, կմրսի:

բ բ ք ք քոքի բունը
Մենք ենք շինել:

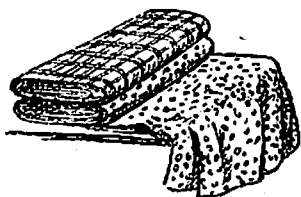

Բ ա մ բ ա կ

Մաքուր բամբակը տա-
նում են մանտրան:
Բարակ թելեր են մա-
նում:

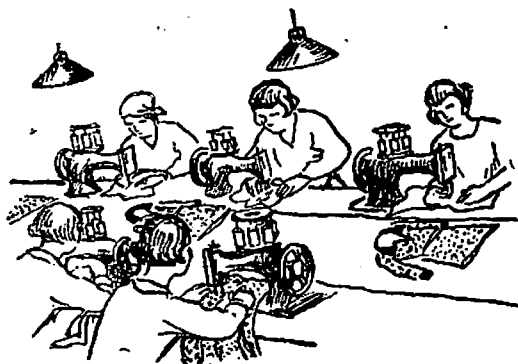

Կ տ ո ը ն ե ռ

Շ ո Ր Ե Ր

Տեսակ տեսակ
կտորները բերում
են կարի արտել,
կարում են սիրուն
շորեր:

Դ ր ո շ ա կ

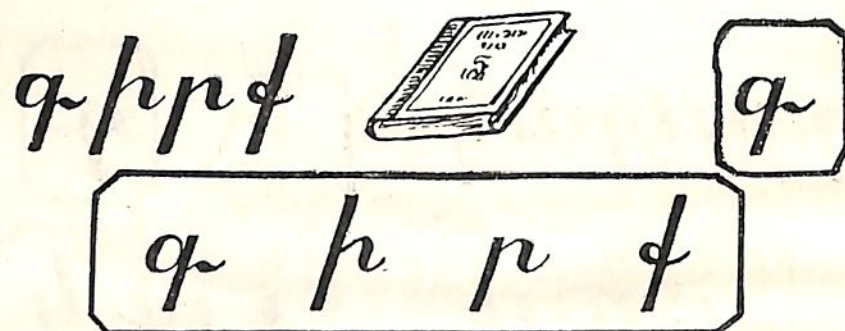
Դ ր ո շ ա կ

Տոն ե: Դանիելը դրոշակ ե շինում: Սեդան
կարմիր աստղեր ե կտրում:

— Նդիկ, դանակը բեր, դրոշակի կոթը տա-
շեմ:

Ասում ե Դանիելը:

Դ Դ Դ անիելը դրոշակ ե շինում:

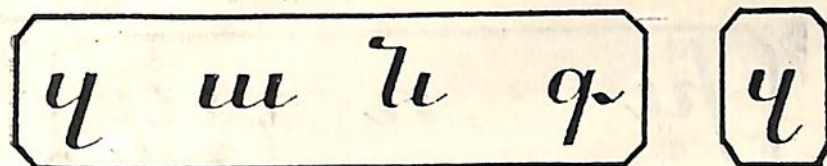

Յերեկոյ յե: Գուրգենը գիւրժ ե կարդում:
 Մարգոն գիւր ե գրում:
 Կատուն ել գտել ե Դանիելի գնդակը, գլո-
 րում ե դես ու դեն:

գ Գ Գուրգենը գիւրժ ե կարդում:

յանգ

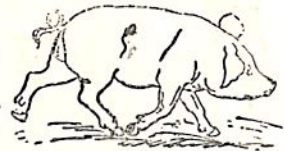
Զընգ-զընգ, զընգ-զընգ...
 Յեկեք, յեկեք... շարքի կանգնեք, գնում
 ենք զբոսան-քի...

— Մեկ-յերկու... Մեկ-յերկու...
 Զույգ-զույգ գնում ենք:
 Յես Զաքարի գույգն եմ:

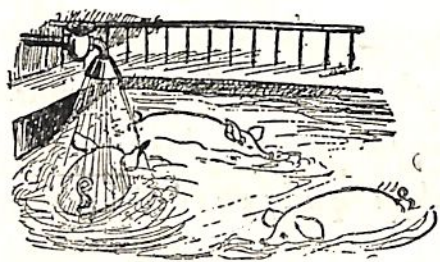
գ Զ Զարիկը Զարեայի զույգն ե: ույ

խոյ

խ

խ ո ի

Խոյնք եմ ասում, թե
խոյնք կեղք եմ սիրում:
Դուք քեզնի եմ մեր
խոյնքին:
Մաքուր, գեղ...

Խ խ մեր խոյնքը մաքուր եմ:

Խոյնք մեզ շատ ոգուտ ե տալիս:
Նրա միտն ուտում ենք:

Խոյնքակ

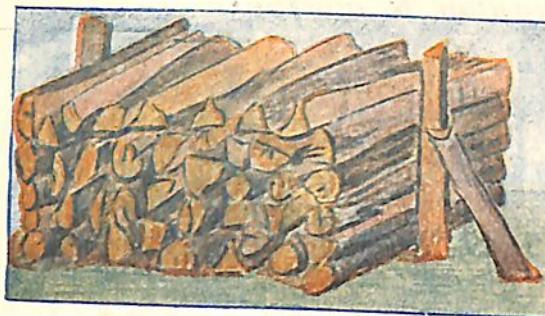
Խոյնքակ

Խոյնքն ու Աշխենը
մաքրում են շոբերը:

Հագարն ատամի
խոյնքակ ունի:

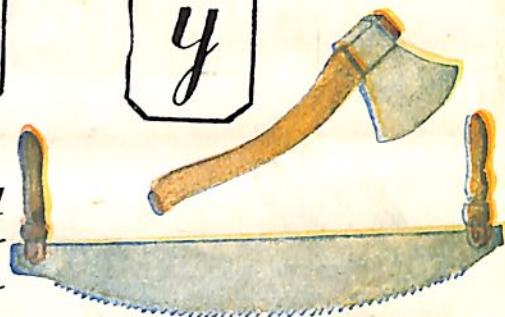
Խ ո Խոյնքն ու Հագարը
խոյնքակ ունեն:

ցախ

ց ա խ

ց

Յուրտ եւ Չաքարը
մենակ ցախ եւ սղո-
ցում: Յոլակը տես-
նում, ասում ե.

— Կաց, կաց, մենակ մի սղոցի: Գնամ կա-
ցինն եւ բերեմ, միասին սղոցենք ու կտորենք
ցախը:

ց ց Մ Մոլակն ու Չափարը
ցախ են սղոցում:

Ժամացույց

ժ

Ժ ա Մ ա ց ու յ ց

Ժամացույցը ցույց ե տալիս ժամը ութը:

Ժիրայրը թեյը խմում,
ժիր-ժիր գնում ե ուտում-
նարան:

Ժամը 9-ին զանգը
տալիս են: Յերեխաները
գնում են դասի:

Ժամը մեկին բոլորը
տուն են գնում:

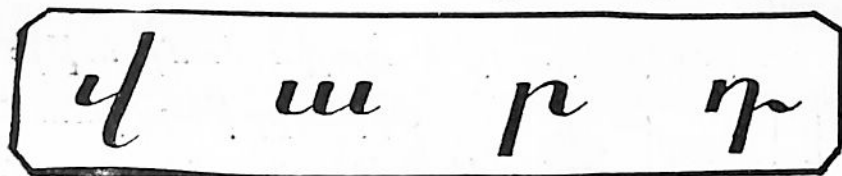

ժ ժ ժ Ժիրայրը ցոււն ե գնում:

վ վ

վարդ

— Մայրիկ, տես, վարդը բացվել է: Վաղը տանեմ ուտումնարան, — ասում է Վարսիկը:

Մյուս ուրը Վարսիկը վարդը տարավ դասարան:

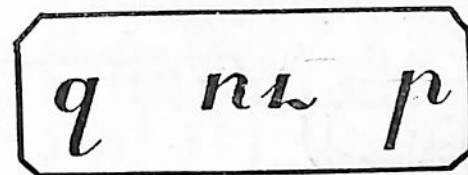
— Վարսիկ, տեսնեմ, տան... ասում է Ժիրայրը:

— Տո՛ւր, Վարսիկ, տեսնեմ, ելի կտամ, — խնդրում է Յուդիկը:

Վարսիկը վարդը տվեց ընկեր Մանուշին:

վ վ վարսիկը վարդ է բերել:

գուր

— Զավիկ ջան, մի բաժակ ջուր տուր, — խնդրում է մայրիկը:

Ժիր Զավիկն իսկույն վերցնում է բաժակն ու վազում ջրի:

գ Զավիկը գուր է փախս
Մայրիկին: գ-Ջ-Ջ

Իմ ջրաղացը

— Մերտան մոտով ջուր եր վազում խոխոջելով: Զրաղաց եմ շինել տաշեղներից:

Զուրը զարկում է, անիվը շրջում է:

Կամ է, լավ: Զան, ջան:

հաւ

հ ա Վ

հ

հ հ

— Ես ուր են կորել հավերը, — ասում է
Համիկը:

— Զո՛ւ, ջո՛ւ, ջո՛ւ, ջո՛ւ...

Հավերը վազելով գա-
լիս են, կուտն ուտում,
ջուր խմում, ելի գնում
քուջուջ անելու:

Մենք ունենք հավեր,
կով ու հորթ:

հ հ համիկենց հավերը
խոզու՛ղ են անում:

Մենք հոկտեմբերիկ ենք,

շաւ - շաւ ենք:

Մենք յերգում ենք.

Դէ՛յ, զան հոկտեմբեր,

կարծիր ու հաղթող,

Մեր մայրաղ շարժերն

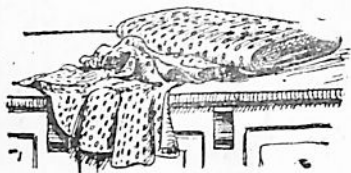
ամուր են աչտոյ:

Մենք կպաշարպանենք

քեզ զան, հոկտեմբեր,

ի՞նչ գովիր կանենք

կարծիր հոկտեմբեր:

չիթ

չ

չ ի ք

— Ինչ սիրուն չիթ ե, — ասաց մայրիկն ու մտավ խանութ:

Աչիկն ու Վաչիկը նրա յետեւից, Չուչիկն ել նրանց յետեւից:

Գնեցին չորս մետր չիթ, յոթը տետր, յերկու գրիչ, չիր:

Աչիկն ու Վաչիկն ուրախացել են, իսկ Չուչիկը կանգնել, նայում ե նրանց աչքերին, յերեւի ուզում ե ասել.

— Չի՞ լինի, մի բան ել

Չուչիկի համար գնեք:

Չ Չիր ու չամիչ լավ վաչիկին,
գիր ու գրիչ մեր Աչիկին:
Մայրիկը յորը փնորը գնեց: յո

պ ա պ պ

պ ա պ

Պ ե տ Ր ո ս պ ա պ ը

Պետրոս պապիկը պարտեզում բալենի յեր տնկում: Հարեան Հարությունը տեսավ ու ասաց.

— Այ պապի, ինչի՞դ ե պետք այդ բալենին: Յերկար պետք ե սպասել պտղի: Յե՛վ դու չես ուտի վոչ մի բալ այդ բալենուց:

Պապիկը ժպտաց:

— Յես չեմ ուտի, ուրիշ ուտող շատ կլինի, — ասաց նա:

պ Ս Ս Բ ք Ր ո ս պ ա պ ը
բալենի յեր փնկում:

ն...

Ռ՛ն... կառքը կանգ առավ:
Ռուբիկը կառքից իջավ ու վազեց դեպի
տուն:

Դուռը բացեց մայրիկը.
— Ռուբիկ ջան, դո՛ւ յես:
— Մամա ջան, քեռին ել ե յեկել. նուռ
ենք բերել, ընկույզ, չիր, ել ի՛նչ ասես:

մանդարին

նարինջ

նուռ

սալոր

խաղող

ընկույզ

Ռ Ռ Ռուբիկը կառքով յեկավ:

ծ

ժ

Ժառ

Ժ ա ռ

Ծառերի տերեփները դեղնել, ընկել են:

— Պայծառ, սա ի՛նչ ծառ ե:

— Դա լորենի յե, Ծովիկ:

Սա ել կանաչ յեղեվնի:

Ընկեր Մանուշ, տես,

ծառի վրա մի ծիտիկ

ծվծվում ե ծիվ, ծիվ, ծիվ....

Կերել = Կերև և Հել

Լորենու տերև

Կաղնու տերև

Յեղևնու տերև

Ծովիկը և Այալծառը գրում են

«Կարժիր արև, քարև, քարև»:

Ծ ի տ ի կ

Ծիւղ, ծիւղ, ծիւղան
ծիտիկն իջավ մեր դռան,
տվի հատիկ, տվի հաց—
կտցեց, թռավ ու գնաց:

Ուշ աշուն
Ռեդնաժ դաշտերին
իզել է աշուն,
անտառը կրկին
ներկել է նախշուն:

Յուրտ է: Յերեխաները մտել են սենյակ,
նկարում են:

Նկարի տակ գրում են իրենց անուն-ազ-
գանունը—

Տոնյան Արուսյակ,

Զորյան Աշիկ,

Սարյան Պայծառ:

յա Զորյան, Մոնյան, Սարյան

Ժ ա ն Ժ

Ժ

Ժ ա ն Ժ

Յ ու լ թ տ է

Ճանճերը կորել են, չկան:
Նրանք պահվել են ու քնել:
Գարնանն ելի դուրս կգան:
Ձեն յերևում վո՛չ ճիճու, վո՛չ ճպուռ, վո՛չ
բզեզ:

Յուրտ է, բոլորը պահվել են:

Շատ թռչուններ յերամ-յերամ չվել են
դեպի հարավ, տաք յերկրներ:

Զվել են

Մնացել են

Ժիժեռնակը

սարյակը

ճնճղուկը

կաշաղակը

Ժ Ժ Ժիժու, ճպուռ ԺաՆԺ

չու

չ ու

չ

Ժամի 12-ն է
Յերեխաները ձեռքերը լվացին:
Յեկան նախաճաշելու:

Մի բաժակ թեյ խմեցին,
ձու կերան, վերջում ել
խնձոր ստացան:
Խնձորի համար շատ ուրախացան:

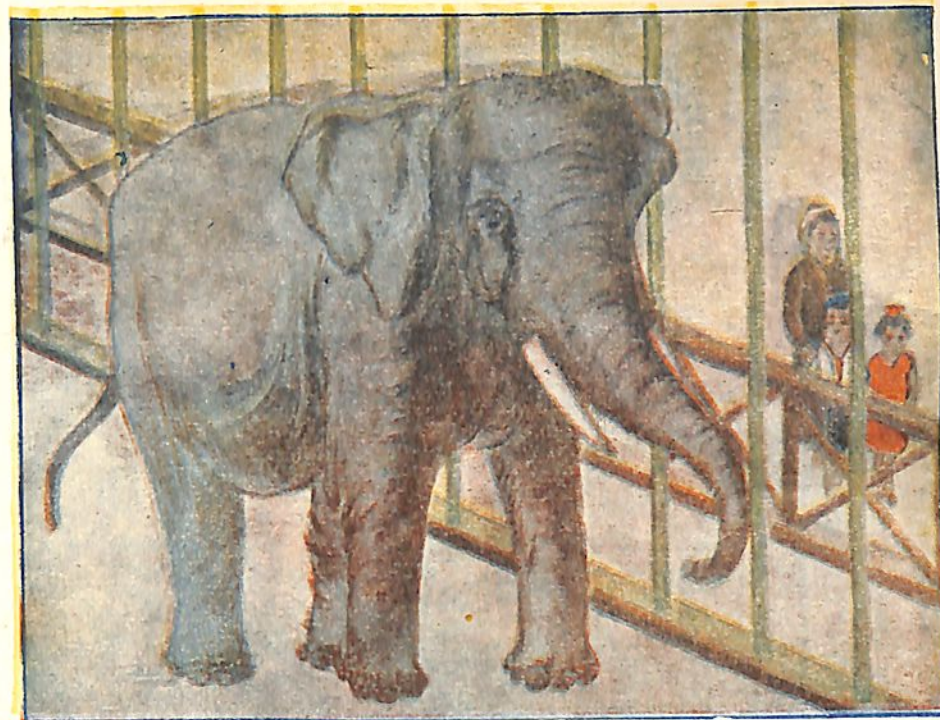
Ուտելուց առաջ — ձեռքերդ լվա

ւիճեք

տանձ խնձոր դեղձ խաղող ծիրան

չ Ձ Ձոնիկ, առ դեղձ կեր:

փիղ

փ

ի

ղ

փ

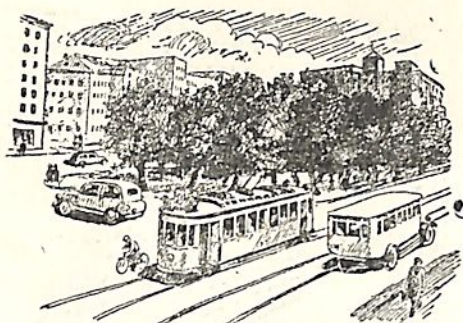
— Փայլակ, Փայլակ, արի, գնում ենք
գազանանոց. — կանչում է յեղբորը փոքրիկ
Արփիկը:

Մայրիկը, Փայլակն ու Արմիկը միասին
գնացին գազանանոց:

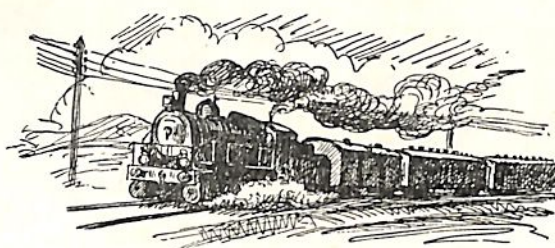
Այնտեղ կային մեծ-մեծ արջեր, չար
գայլեր, խորամանկ աղվեսներ, մի հսկա
փիղ և ոճեր:

Մայրիկը նրանց մասին շատ բան էր
պատմել Արփիկին ու Փայլակին:

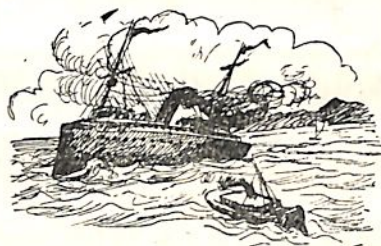
փ փ փայլակը փիղ փեսայ:

Փողոցով ղչնում են տրամվայ,
ավտոմոբիլ, ավտոբուս:

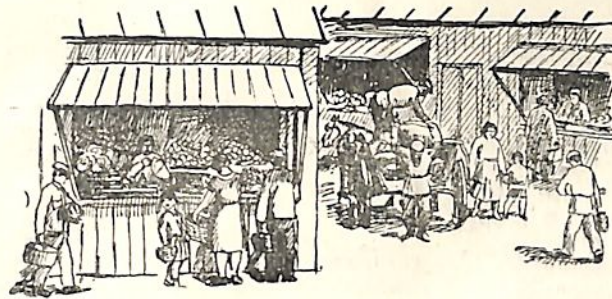
Գնացքով ավելի հեռու յեն գնում:

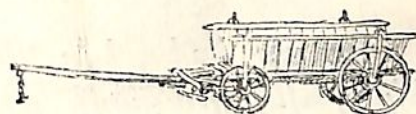
Ծովի յերեսին լողում են շոգենավերը:

Բարձր, բարձր, ուղի մեջ թռչում են
սավառնակները:

Ֆուրգոն

Ֆուր գոն

Ֆ

Ֆերմայի ֆուրգոնով շուկա յեն բերել կար-
տոֆիլ, կաղամբ, սոխ:

Գյուղից կուլեկտիվ տնտեսությունը բերել է
յուղ, պանիր, կաթ, ձու: Բերել են նաև մրգեր՝
տանձ, խնձոր, դեղձ, ձմերուկ ու խաղող:

Այնքան մարդ կա շուկայում. խոսում են,
ծիծաղում:

Ֆֆ ֆյուրան ու Ռաֆիկը յեկել են

շուկա խաղող գնելու:

Գյուղից շուկա յեն բերել յուղ: յու

Աղվեսն ու նապաստակը

Յուրա ձմեռ եր: Քաղցած աղվեսը դուրս
յեկավ վորսի: Հավի միս եր ուզում, բայց
վախենում եր գյուղի չար շներից:

Ահա տեսավ—թփի տակ կուչ ե յեկել մի
նապաստակ:

Աղվեսը դեպի նա: Նապաստակը զգաց
թշնամուն, պոճկ... փախավ:

Աղվեսն ել նրա յետևից:

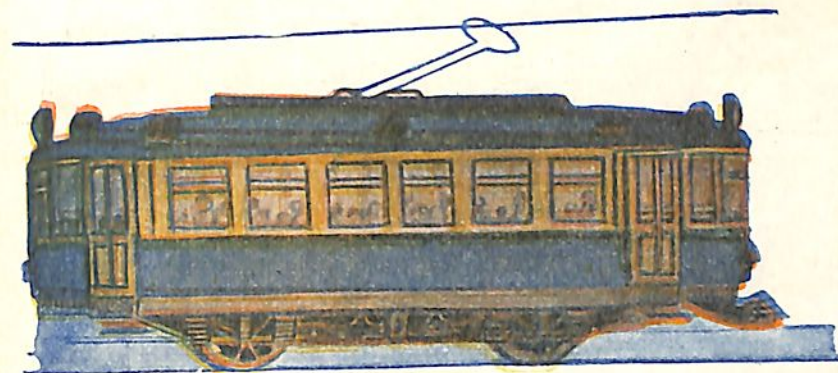
Զ մ ե ո

Զյուն ու ցուրտ յեկավ,
առու, գետ լռեց,
իւր սպիտակ գորգը
ձմեռը փռեց:

Բոլոր 8 տարեկան յերեխաները խորհուրդնե-
րի յերկրում դպրոց են գնում.

վորը վտաքով,

վորը տրամվայով,

վորը սահնակով:

Մենք կարգում ենք արագ, սահուն,
Մենք գրում ենք մաքուր, սիրուն,
իսկ դոճկ...

Մեր սիրելի Ստալինը:

Սովորիր,
սովորիր,
սովորիր...
ասել եմք ձեռներ:

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0927989

21 СЕН. 1936

611

ԴԻՆԸ 1-50 Ռ.
ԿԱԶՄԸ 50 Կ.

11

27993

Յ. ԱԶԵՄՅԱՆ
ԲՈՒԿՎԱՐԻ
դրա թրորոյ ԿԼԱՍՍԻ
ԴԻՆ ՍՍՐ Արմենի, Երևան, 1936.